

Fragment & mönster

Diktsamling

Fragment & mönster, några korta texter, ofta fragmentariska, och med vissa rim. Och mönstret?

Ja om det nu finns ett mönster i tillvaron, så är det kanske att vår upprepade tro att nu har vi kontroll åter och åter avbryts av komplikationer, eller kanske att sammanfattningar visar sig själva vara fragment eller sönderfaller i sådana. Eller kanske att bakom fasaden hittar du nästan alltid något annat.

Många dikter visade jag för min vän Carin. Hon tyckte visst om en del, hon uppmuntrade mig, och det blev fler.

Alla namn är påhittade. En del har det svårt, men det finns alltid lindring, nya vägar att gå samt ljus. Allt levande kan växa, och det kan ge till andra.

Känner du någonstans igen något, utanför dig eller inom dig? Hoppas det.

Jorden rymmer både fattiga och rika, och klyftan är ohållbar. De rika är slösaktiga, plundrar och förgiftar jorden, och de har oerhörda mängder med vapen. De mäktigaste omger sina förehavanden med nästintill ogenomträngliga dimridåer. När ska dimman skingras, och vad får vi då se?

Det är mycket som måste ta en annan riktning. En ytlig och brutal syn på människan och tillvaron måste ersättas av en förundran över livet och Alltet. Vi har ett arv att förvalta, ett ansvar att väl vårda Guds skapelse, och då ska tidsperspektivet vara tusentals år framåt.

februari 2006

Björn Backengård

Innehåll

Nedslag här och där	sid 4	Vad ska man tro på?	sid 17
En dag på kontoret		Din & min bild	
Lena		Sanning & mening	
Tre systrar		Tiga	
Ge inte upp! nr 301		Fjortonårig dotter kommer hem sent på natten	
Stadsbesöket		och trakasserar föräldrarna	
Lotta, elva år		Ordens förbannelse	
Berit, åtta år		Skilsmässa 1	
Stens mamma		Känner du din nästa dig själv?	
Han ser dig inte		Catarinas brasa	
Vad roligt det skulle vara		Men ...	
Frieri med betänketid		Du kanske bör stå över ett kast	
Jag saknar kontoret		Automatik	
Plåster och skönheten		Finns alltid kvar	
Hjärtlighet 2		Sanningens minut	
Ann-Katrin 2		Pärlor	
Kenneth och Marie		Styrka	
Kerstin Larssons nattliga äventyr		Seminarium 3	
Kan det vara något med ögonen?			
Du och din nästa	sid 10	Goda odds för dig	sid 22
Charlottes råd		Systematik gör mig lugn	
Petra		Tänk på alla faror!	
Vad du inte vet		Dröm	
Klyfta		Kram	
Kontaktförsök med sköldpadda		Rovfågeln (eller ångest om du vill)	
Tilldelad roll		En kram från ångesten, nr 910	
Min senaste lista		Floden nr 2	
Så enkelt		Ingen	
Vem visste?		Undvik	
Klara besked		Livs rätt och möjligheter	
Solförmörkelse		Oron driver dig oron	
Martina		Innerst, ytterst, ana	
Alf		Sol	
I dunklet		Inte du och då; du och nu!	
		Allt finns kvar (det gäller bara att finna)	
Morgondagen är här	sid 13	Leta	
Fru Olsson		Det börjar kännas bättre ibland	
Landet Härs och landet Tvärs, en saga på vers		Bro	
Nu vill jag veta			
Varför tutar det upptaget?		Förstår vi?	sid 25
Vetenskapligt		Tävlan	
Bristningsgränsen		Nästa dag	
Dag och natt		Hans utmätta tid	
Geografilektion		Det hade han inte räknat med	
Nya möten		Ingen förstår dig	
Frigörelse		Full kontroll	
Vet du?		Söndag kl 11	
Förklara		Smått och stort	
Kontinuitet		Fru Alms underliga vana	
Gåva		Så enkelt allt är	
Drivkraft		Betraktelse	
Böner		Fått nog	
Ordning 1		Skenvärld	
Nyårsfest		Vinternatt i Storskogen	

Nedslag här och där

En dag på kontoret

En dag när han satt med årsplanering föll han oväntat ihop. Allt bara snurrade runt och han kvävde ett rop.

En arbetskamrat kom in för pärmen med veckostatistik. Då satt han på bordet och grät. Kamraten sprang ut med ett skrik.

Nu blev det fart och det kom en stor delegation. Även vaktmästaren var med och hade stängt sin expedition.

Avdelningschefen var där och verkade tagen och matt men samlade sig och gick fram och frågade hur det var fatt.

Snart syntes i trappan personal från ambulansen. Man hörde honom mumla något om kärleken, glömma och chansen.

Rummet var fullt av folk när han lades på en bår och då det bar iväg fällde även andra en tår.

Men! Plötsligt nere på gatan reste han sig och kunde stå. Där var massor av människor som trängdes och bara tittade på.

Han tog upp en näsduk, torkade tårarna och snöt sig. Sen sa han: "Jag önskar bara att min hustru åter älskade mig."

Lena

Lena är femton år och redan förstörd. I torsdags var hon hos polisen och blev förhörd. Skandal var det när en bekant till familjen blev förförd. Hon säger aldrig hur hon mår men alla säger hon är svår.

Ibland får hon köra Eriks moped och det är det roligaste hon vet största möjliga hastighet. Erik det är hennes bror. Hon är en tjej som kom på sned och förstår mycket, mycket mer än någon, någon tror.

Tre systrar

Agneta samlar ihop sig och genomför dagens sysslor. Hon återfår sitt lugn med hjälp av femton olika pysslor.

Britt vaknar upp till en anhopning av problem. Hennes sätt att hålla sig vid sammanbrottets rand har satts i system.

Catrin har zick-zackat – ibland uppochnedvänd – genom verkligheten. Hon har lärt sig mycket men vad ska hon ha den till all den samlade erfarenheten?

Ge inte upp! nr 301

Han jobbar på komponent-avdelningens dokumentationskontor och det är mycket svårare än du tror. Många ringer och han ska svara. Åter måste han förklara.

Men det är inte bara svår konsultation. Förra veckan en känslig inspektion. Och nu artikelnummer-fenomenen i samband med de aktuella katalogbytes-problemen.

Stadsbesöket

Maj-Britt har varit hos doktorn och han har skrivit ut en ny medicin. Hon har också köpt en ny kappa och hon tycker att nu är hon fin.

Lotta, elva år

Lotta har fräknar på sin näsa.
Hon sitter med sin läxa
men vill inte läsa.
Just nu låtsas hon vara häxa.

Hon har målat munnen röd
med mammas nya läppstift.
Tänker på spöken, blixtar och död
och låtsas att hon har en hemlig påse med gift.

Utanför fönstret är det mörkt, snart natt,
i rummet intill ser dom på teve.
Hon funderar på utifall att
men spelar de nån roll, vad är de me de?

Påsen med giftet ska hon portionera ut
till alla som hon inte tycker om.
Sen är det flera som det liksom blir slut
och vad bra att bli av med dom.

Läxan är om geografi
och i boken finns en stor tabell.
Hon funderar på när man ska säga du eller ni
och går och hämtar en undangömd karamell.

Hon har också läxa i matematik
och det är det värsta hon vet.
Tänk om man var riktigt rik
och hade jättelång ledighet.

Hon undrar när hon ska få nåt akvarium
för det sa dom senast igår.
Ser genom fönstret långt ut i universum
och ingen gräns finns för vart hennes öga når.

Rummet är varmt och läxan är trist,
vad ska man egentligen hitta på?
Hon undrar när hon åt en kanelbulle sist.
Bäst är att drömma sig bort då och då.

Berit, åtta år

Om jag ska berätta, så min pappa är reparatör.
När nåt går sönder vet han hur man gör.
Det är på bussbolaget som han är
och nästan varje dag är han där.

Ibland säger han hur dom som åker förstör.
En han känner där, det är en chaufför,
tycker att en del dom skulle inte få åka
för jämt ska dom hålla på å bråka.

I söndags när pappa kört in bilen i vårt garage
och mamma och han bar in allt sånt där bagage
då ropade jag "vänta jag kommer strax
jag ska bara krama Nilsson", det är våran tax.

I morgon antar jag han ska till jobbet igen
och när jag vaknar har han väl åkt för längesen.
Tur att det är sommar så jag får sova lite till.
Mamma säger jag får sova hur länge jag vill.

När han kom hem igår hade han köpt en sak
som ska va på bilen, nånstans därbak.
Sen förklarade han så mamma skulle förstå
och när han satte fast den stod vi och tittade på.

Ikväll ska vi se på teve ett program med flera lag.
Jag har sett det förut, en tävling av nåt slag
och dom som svarar får olika mycket poäng.
– När det är slut, så hoppar jag i säng!

Stens mamma

Här är en sked
Den är att äta med
Där borta är din mat
Bara ät inget prat

Han ser dig inte

Vad han tänker på
är det ingen som vet.
Inget eller vad som helst
kan fånga hans uppmärksamhet.

Runt honom kan livet brusa
och människor prat högt intensitet.
Han varken hör eller ser.
Vad han tänker på
är det ingen som vet.

Vad roligt det skulle vara

När den dagen kommer
och jag är borta
hissar ni då flaggan på halv stång?
Jag menar bara
vad roligt det skulle vara
om det blev flaggat
också för mig någon gång.

Frieri med betänketid

Kanske det inte passar sig,
just för att jag är tjej,
att jag frågar vill du gifta dig med mig?
Svara ja eller nej.

Vill du ha betänketid?
Stör frågan din sinnesfrid?
Är det ett alltför svårt beslut?
Jag kan vänta en minut.

Nu har tre minuter gått
och något svar har jag ännu inte fått.
Jag vill veta före kvart i sju
och dit är det fem minuter nu.

En minut är nu kvar
och ännu inget svar.
Du ser ut att lida av en svår plåga
över att avkrävas svar på min fråga.

Nu har tiden gått ut
och din betänketid är slut.
Åtta minuter fick du på dig
men något svar fick jag ej.

Klockan sju vet jag en som ringer.
En som nog vill ge en ring till mitt finger.
Jag är säker på att snart kommer hans frieri
och nu vet jag vad svaret mitt ska bli.

Jag saknar kontoret

Förbannade semester!
Jag räknar dagarna
tills du är över.
Mina skarpa protester,
detta är inte alls
vad jag behöver.

Här är kärringen, ungarna
och jag säger fy fan.
Här är man värdelös
och tilltalas som en nolla.
I går var vi på Liseberg
och förstörd var den dan.

I morgon nästa provning,
då kommer hennes mamma.
Hon ska bo här en vecka.
Bäst vore tycker jag
om hon åkte mesamma.
En dag, det skulle räcka!

Åh jag saknar kontoret.
Där bryr man sig om
vad jag vill.
Där blir det resultat
när jag säger till.
Där har jag en värdig roll.
Där är allt under kontroll.

Kopiatorn, telefax
– Kommer strax.
Kaffeautomaten
– Här är veckoresultaten!
Du har telefon
– Vem är det från?

Diskussioner
med en kundkontakt.
Lunch på stan.
Skriva kontrakt.
Roligt hela dan.

Jobba övertid.
Tjäna klöver.
Folk som lyder.
Där vet alla
vad jag betyder.
.. Ack om semestern vore över.

Plåster och skönheten

Den var besvärlig
att ha att göra med
– verkligheten

Nyckfull, invecklad
och oväntat ful.
Han visste att han ville
skapa en bättre.
Så han angrep den
på egna insiktslösa sätt
– och slog sig blodig

Det var svåra offer,
men det gällde
hela mänskligheten

Han blev dock trött på plåster,
och det var svårt
att vara modig

Då låste han dörren inifrån
och satt sedan ensam
– med det goda och skönheten

Hjärtlighet 2

Ingen är mer hjärtlig än han.
Utan känslor, tänk vad han kan

Ingen vinner folk som han.
Generositet rolig historia.
Men sedan känslorna frös
är han hjärtlös.
Se hans vinnande leende!
Han vinner i sin karriär
och vet hur enkla andra är.
Vinner lätt en ny bekant
att bli bundsförvant

Han är trevligt omtänksam.
Lämnar kontoret
med vänliga ord åt alla
omtyckt av alla

Kommer hem sur som fan.
Hustrun är van.
Kommer hem som förbytt.
Det är inget nytt

Om hans hjärtlighet
som är bedrägeri
fråga dem som lider
i hemlighet.
Hustru och barn
lever med hans nycker.
Fråga dem vad de tycker.
De kan inte svara.
Hustrun tar sig i akt
för hans hån och förakt.
Barnen vet ju bara
detta sätt att vara

Vi får inga svar.
Hustrun och barnen
kan inte berätta
kan bara fortsätta

Vem är han
denne man?

Ann-Katrin 2

Alltid äter hon frukost ensam
och det händer att hon gråter.
Då ser hon i tidningen men det hjälper inte
när känslorna kommer åter.

Hon har nya, ganska fina skor,
som hon köpte på rea igår.
Snart står hon i dörren
och torkar bort en sista tår.

Ute skiner solen och det är ganska varmt,
snart är sommaren här.
Hon tänker på förrförra våren.
Det var då hon var kär.

På motorvägen går det undan
och trafiken flyter bra idag.
Undrar om rapporten blir klar
från hennes nya arbetslag.

Halv tio fikar dom som vanligt
och Lena har med sig bröd.
Bäst av alla gillar hon Lena,
som ofta varit hennes stora stöd.

På lunchen äter dom pizza
på ett ställe hon inte sett förut.
Och dom pratar och skrattar
och hon njuter av varenda minut.

Eftermiddagen blir hemsk,
folk ringer och frågar i ett.
Hon är irriterad och trött men visar det inte
och röker sin tolfte cigarett.

Den här dagen var den värsta
sen den gången det var stopp i datan.
Nu vill hon gå och kissa men det ringer igen,
hon hör knappt nåt för bullret från gatan.

Hon kör hem och stannar på vägen
vid en servicebutik.
Köper cigaretter och tuggummi och en tidning,
där är jättemycket folk och hon känner panik.

Hemma äter hon yoghurt
och en smörgås med skinka och en apelsin.
Strax därpå ringer telefonen
och hon svarar "De e Ann-Katrin".

Det är Anders och han undrar hur hon har det
och vad hon gjort det senaste året.
Hon berättar. Hon ska höra av sig.
Sen går hon och tvättar håret.

Hon stickar och enligt TV
hade nog inget särskilt hänt
utom att det var nån som hade dött,
nån som visst alla hade känt.

Hon släcker ljuset i hallen och klär av sig
och hon har vackra bröst.
Innan hon somnar funderar hon länge
på om hon ska söka den där kursen i höst.

Kenneth och Marie

Nu hade gått ett år
nu sågs de åter.
Ovant gick de sakta
bredvid varandra.
Hon fick en fråga
han fick ej svar.
Bara tystnad blev kvar

Han försökte ett skämt
men hennes ansikte
var sorgset och bestämt.
Han trodde han förstod
och han trodde
det var henne han känt

Då sa hon,
talade lågt tydligt
– Vårt äktenskap var en bur
min nya ensamhet
har gjort mig rik.
Hon såg inte på honom

Såg ned på vägen
– Du kan aldrig begripa hur
och jag blir mig inte mera lik.
Jag har träffat min ensamhet.
Det här är något
du inte vet

Kerstin Larssons nattliga äventyr

Glad är Kerstin Larsson
om hon kunnat sova
fyra timmar den natten.
Hon sover dåligt.
När hon kör till jobbet
är hon rädd att somna
bakom ratten.

Natten till i går sov hon
mellan tolv och tre
och sen låg hon vaken.
Hon är fränskild.
Hennes enda dotter
har flyttat hemifrån
men det hör ej till saken.

Hon är vacker på jobbet
och hon flirtar och
männen vill mycket mera.
Hon har dragit en gräns.
Innan hon blev gift
hade hon en annan och nu
vill hon inte ha några flera.

Kerstin Larsson är vänlig
men hon tänker på annat
och hon blir aldrig het.
Hon drömmer så konstigt.
Hon är omtyckt av alla
men vem hon egentligen är
är det ingen som vet.

När hon inte kan sova
grubblar hon över
sin rätta identitet.
Hennes man ville aldrig lyssna.
På jobbet är hon alltid glad
och drömmarna och det där
det är hennes hemlighet.

Och senast i natt
vaknade hon i en dröm
och hörde att hon skrek.
Hon tände lyset och läste.
På jobbet är det ingen
som ser att under makeupen
är hon blek.

Kan det vara något med ögonen?

Mina ögon är öppna
men ibland ser jag ingenting.
Kan det vara starr?
Doktorn säg någonting.

"Kan Ni läsa raden,
som är längst ner?"
P - H - R - A - ...
"Helt rätt, vad begär Ni mer?"

Jaså inte det, inget fel
vad Ni kan finna.
Men om jag säger så här,
det är liksom en hinna.

Och Ni finner att allt är normalt
och blodtrycket likaså.
Men än en gång,
det här med ögonen då?

Doktorn förstår, lyssna,
det verkar som om jag inte ser.
Liksom ofta, hur ska jag säga,
jag märker inte vad som sker.

Och om det inte är ögonen,
vad kan det vara då?
"Svårt att säga. Kom gärna på kontroll
om ett år eller två."

Jag är så orolig
tänk om något är fel.
Det finns ju så mycket,
kanske mitt liv står på spel.

"Nej, nej, det är ingen fara,
ta en lång promenad."
Det ska jag göra Doktorn,
kanske blir jag åter glad.

- - - - -

Käre läsare. Det är en sak,
de flesta förstår.
Ibland är det nåt därinne,
som avgör hur man mår.

Ögat liknar kameran
med sin lins
men det är något annat,
som *tar emot* allt som finns.

Du och din nästa

Charlottes råd

Var klok som jag.
För du vill
väl klara dig?

Bry dig inte om andra

Det enda som hjälper
är tänka klart och kallt.
Bara man vill
kan man förstå allt

Lita till din smarthet.
Håll dig undan
från alla vanliga
som inget vet

Petra

Nu strax ska jag gå in
falsk och leende.
Alla blir strax betagna.
Alla blir strax bedragna.
Ingen är seende

Först en övning
framför en spegel.
Sedan åter prövning
av min egen regel
att man uppnår
det man vill
genom att planera
sitt beteende

Ska tonen i sällskapet
bli skämtsam och lätt?
Det avgör jag
med mitt sätt.
Vill jag det
så kan jag öppna
fina diskussioner.
Eller ska jag
kanske det
ställa på sin spets
frågor om relationer?

Jag är inte dum.
Jag begriper
hur man ska vara.
Frågar man mig
begriper jag
hur man ska svara.
Allt vet jag
men nu ska jag gå in
har inte tid att förklara

Vad du inte vet

Vad du inte vet
om glädjen i mitt sinne
är att i allmänhet
finns en stor rädsla härinne.

Klyfta

Jag tar mig rätten att ljuga
och själv avgöra
vilken variant av händelserna
som får duga.
Med sanning och osanning
gör jag som jag vill

Och när orden inte är sanna,
tro inte att jag säger till

Kontaktförsök med sköldpadda

Det du talar med är ett skal,
ett sånt gav du ett förtroende.
Den där inne ser inget val,
är av skyddet helt beroende.

Det hjälper inte vad du gör,
masken är alltid sluten.
Du vädjar men ingen hör,
barrikaden blir inte bruten.

Fästningen skyddar mot fara
som finns i så kallad närhet.
Du undrar vad det kan vara
som kräver så stor försiktighet.

Tilldelad roll

Jag ser hur viktigt
det är för dig
mitt nederlag.
Du vårdar ditt övertag

Överlägset rör du dig
och tror att jag inte förstår

Ditt förakt säger:
Förstör inte spelet
var och en ska ha sin roll.
Men hela spelet är ju ditt.
Under kontroll

Och nu! Angrepp.
En ny fråga i din hjärna
om mig eller vår relation.
Du kräver svar som är ditt
på en fråga som är din.
Metod provokation

Du är rädd om ditt övertag.
Men den som bryter upp
från detta en dag
– det är jag

Min senaste lista

Jag håller på att göra en förteckning
över dem som har bedragit mig.
Om du tror
att jag glömmer dig i min anteckning
så har du verkligen misstagit dig.

Så enkelt

Tänk om vi såg allt på samma sätt
jag och du.
Aldrig tvekan om fel och rätt,
lyssna nu.
Då skulle det vara lätt
att döma, ju.

Vem visste?

Jag täcker saknaden
med lager av ord.
Så grävs den ned
som djupt i jord.
Snart syns inga spår
av undret som skedde
hos människor ett år.
Det blir
två ensammas historia
och tiden går

Klara besked

Han sa ingenting
men hans kroppsspråk
var mycket tydligt:
Han gick ut ur rummet.

Solförmörkelse

Varför har vi så svårt
att erkänna vår förtvivlan?
Vad kan det vara
som vi inte törs ana
om oss själva
och om det sårbara livet?
Varför vanställer vi förtvivlan
till soliga leenden
som förmörkar samvaron
och lägger grunden
till nästa krig?

Martina

Min misstro
mot männen
är monumental.
Min uppfinningsrikedom
i att bedra dem
fenomenal

Mina bröst
är fasta
min midja
är smal
min rumpa
har en spännande kontur.
Mitt ansikte
är vackert
eller hur?

Jag har splittrat
andras äktenskap
och förstår aldrig
männens åtrå
deras galenskap.
Misstron mot dem
är min egenskap

Alf

Alf är inte snäll
Han är kriminell
När han var liten fick han smäll

Han passar inte nånstans
Man har gett honom många chans
Kuratorn sa livet är ingen dans

Förra året hade han en fru
Det har han inte nu
Åktenskapet gick itu

Det var hon som ville separera
Det gick inte reparera
Nu ser han henne inte mera

Alf är ofta ute och går
Ingen frågar hur han mår
Det blir nog samma nästa år

I dunklet

En natt när han inte kunde sova
gjorde han ett optiskt experiment.
Han ställde sig framför spegeln
och bara ljuset i köket var tänt.

Då såg han en svart silhuett
utan detaljerade anletsdrag.
Och han tänkte "vad svårt det är att se
vad som verkligen är jag".

Han förstod. När samvaron blir dunkel
försvinner hans karaktär
och varken han själv eller andra
kan veta vem han verkligen är.

Morgondagen är här

Fru Olsson

Nu åker vår åker

Se vad som kommer
i stället.
Den ger plats
för det nya
villasamhället

Se hagen
där våra kor
gick på bete.
Där byggs i rekordfart
den nya aningslösheten
meningslösheten.
Snart är allt klart

Nu flyttar de in.
Redan står bilen där
och barnen och dagis
och morgon
och dubbelarbete
och parabol

Där våra kor
gick på bete

Landet Härs och landet Tvärs, en saga på vers

Med det godaste syfte
gav sjuttio års utvecklad teknik
en produkt av samlad forskning,
en ny sorts röntgenapparat.
Den kan på en minut och utan ljud
och alldeles utan smärta
se in i människans själ
se om där finns hat.

Den etiska kommittén
var inte bara tveksam
utan länge för förbud.
Den sade personlig integritet.
Kan vi vara säkra på
att apparaten inget annat ser
i förbifarten,
någon annan själens hemlighet?

Detta undersöktes därpå noga.
Man fann att helt säkert var
att den inget annat kunde se
än om där fanns hat i en själ.
Etiska kommittén rapporterade
om det glädjande resultatet
och ordföranden sade därom
att det var då för väl.

Den nya tekniken är nu rutin
på varje sjukhus sedan åtta år.
Men frågan som växer och blir stor,
som ingen tänkte på förut,
den lyder så:
Vad har vi för behandling
att bjuda alla dem,
som apparaten sorterat ut?

*

Men i landet Tvärs var aldrig prat
om att bygga nåt slags apparat.
Alla hade tid och alla mådde bra
och nån apparat ville ingen ha.

En journalist och resenär
hamnade av en slump just där.
Han ställde frågan vem som vet
ordet hat vad är det?

Faktiskt ingen kunde svara.
Vad sa han, vad kan det vara?
De bad om en association.
Ordets mening eller tradition?

Han frågade när ordet försvann
och nu, vilket ord använde man?
De förstod ej alls till slut
och i stället resenären frågades ut.

Nu vill jag veta

Dator, Dator i hörnet där
säg mig nu vad mänsklighet är.
Och om inte heller ens Du kan svara,
vad kan då detta mänsklighet vara?

Varför tutar det upptaget?

Hur många telefonsamtal behöver man
för att det hela ska gå i lås?
Hur mycket är det, som en människa kan,
för att ingenting-målet ska nås?
Hur mycket var det människan vann,
när så mycket viktigt förgås?

Vetenskapligt

Snälla Du jag ber Dig
definiera nu kärleken
jag måste ha en definition.
Hur kan Du säkert veta
att det Du känner
är regelrätt passion?

Vilka är kärlekens
olika karakteristika?
Jag vill att Du noggrant
räknar upp dem.
Hur ska de värderas,
till exempel i en skala ett till fem?

Vilket kännetecken har största vikt?
Finns något med en betydelse
som är marginell?
Hur utvecklas dessa olika sidor på sikt
och vad krävs för att göra
denna teori rationell?

Bristningsgränsen

Snurra min värld,
snurra för allt vad du är värd!
Fortare, mera, mera!
Vi ska se hur fort, det maximalt går rotera!

Dag och natt

Dripp-dropp.

Sopbergets gifter
sipprar ned
i människans vatten.
Finns något hopp?

Vatten
som livet måste ha.
Många tror
allt är som det ska.
Från festen
hörs skratten.

Förvånar det dig
att naturen inte tål
människans föremål?
Men tyvärr,
det kommer gifter
från människans
tekniska bedrifter.

Aningslöshet
bygger giftberg
av meningslöshet.
Både på dagen
och på natten
droppar gift
i människans vatten.

Geografilektion

Var på kartan vi har Paris
brukar varje människa veta.
Fråga nästan vem du vill
och man pekar utan att leta.

Likadant med London och Rom,
dessa städer med miljoner.
Var de ligger vet alla,
de var viktiga i generationer.

Men plötsligt var en liten ort,
som alla visste om.
Det var därifrån
den radioaktiva röken kom.

Tjernobyl. Ingen hade läst om den
i skolans geografi.
Nu blev den viktig på grund av
kärnkraftverkets reaktorhaveri.

Harrisburg, Tjernobyl,
namnen har vi inte glömt.
– Vilket okänt ställe
ska nästa gång bli världsberömt?

Nya möten

Du möter
ögon som är hårda
möter
ögon som inget ser.
Du undrar
vem som vågar vårda
minnen av det
som inte finns mer

Frigörelse

Massor av datorer är leksaker
javisst är det så.
Massor av kvinnor är leksaker
det är mansrollen vi tänker på.
Och den kvinna som blev man
hon kan också leka minsann!

Vet du?

Vet du
hur det är att vara i en bur?
Vet du?
Säkert du kan känna hur?
Vet du att det spontana
kan mejslas ner?
Vet du att ogrumlad glädje
kan du sen inte känna mer?

Förklara

Så många förklaringar jag har fått,
tack alla, tack, tack.
Det blir lättare nu
när varje rädsla har fått ett fack.
Men jag har lite svårt
jag blandar ihop förklaringar
det blir så mycket att hålla reda på.
Vad Det berodde på, och Det och Det
vilken som passar nu och vilken då
det är det som jag ibland inte vet
och mitt hjärta är lika kallt ändå
lika kallt nu som då.

Kontinuitet

Om sanning eller lögn
är han knappt längre medveten.
Det enda som gäller är spelet.
– Ända fram till evigheten.

Gåva

Hon har lyckats
vår dotter
kan det tyckas

Tänk vad bra
det har gått för henne.
Lycka blev hennes lott

Allt har hon fått.
Vilka gåvor
redan från början
när vi sörjde för henne

Nu sörjer vi henne

Var är hon, vår dotter?
Vem är hon?
hördes du en gång fråga.
Hon ringer ofta
kör hit i sin bil

Hon är vacker, har charm.
Vad hon måtte utmana männen!
Våra möten glänsar
och pratar och skrattar.
Våra möten blir en plåga
vi inte klarar
att känna

Drivkraft

Var ständigt upptagen
alltid på språng
mycket aktiv
nya projekt på gång

Högt tempo inte reflektera.
Inga förnekade sanningar
hinner då i fatt dig,
sanningar hack i häl

Hårda regler obeveklig.
Inga bortjagade känslor
vågar då krypa fram
ur sina gömslen

Högt tempo ingen blotta
och den dagen
du står vid dödens port
är du utfattig

Och maktmänniskor
vars beslut och scener
prejar våra liv
samma sak

Förnekade sanningar
får inte hinna i fatt.
Bortjagade känslor
får inte krypa fram

Dessa människor utan ro
innerst inne rädda
skapar en värld
full av rädsla och förödelse

Böner

Ingen ser. Solen stör.
Glädjen kommer
då solen går ner

Alla rädda för tystnaden
för lågmälda sanningen.
Ingen vågar vara ensam
inte röra nästans hand

Alla klappar takten.
Ingen vågar lyssna till sitt inre
och störa ordningen

Ingen vågar svara
på frågor som är nya
eller frågor från en ny

Någon ber. Bönen hör.
Teknik, Teknik
ge oss fler leksaker

Ordning 1

I dag har jag sett smärtan.
Den fanns i ett ansikte
som strålade av glädje
och intelligens.
Ingen anade
den ens

I ett annat ansikte,
fyllt av omtanke
och förståelse,
doldes en stor sorg.
Ingen visste
att den tog all kraft

I dag såg jag hopplösheten.
Den bars av en som bäst vet
hur vi ska ta oss igenom
en ny svårighet
men som inte tror
att det finns en morgondag

På bussen en störande
okänd man.
– Det är förtvivlan
som bygger den nya världen!
ropade han.
– Men man begriper inte
sin egen förtvivlan.
Ni måste bli människor igen!
Erkänn er svaghet,
erkänn att var dag i livet
är en gåva.
Se se se!
Se att ni förskingrar era liv!
Se att ni odlar tigandet
och rädslan.
Se att människan är liten
och tillvaron stor

Bussen stannade
och dörren öppnades.
Flera hjälpte chauffören
att kasta ut mannen.
Jag såg en som svalde

Nyårsfest

Nu är det sent på natten.
Alla flirtar med spänningen.
Alla skämtar om meningen
med livet.
Man tar för givet
att det är glädje
i de konstiga skratten.

Vid bordet intill,
en viktig diskussion:
– Bara människan vill
finns en väg
ur varje situation,
ingen knipa är för svår.
– Instämmer. Finns ingen gräns
för vad människan förmår,
såvitt människan förstår.

Orkestern spelar upp till sista dansen.
Cindy ler ljuvt i nya romansen.
– Allt ordnar sig alltid till sist
säg att det är så, visst.

Men den har åkt, utan oss
.. ambulansen.

Vad ska man tro på?

Din & min bild

Maskera maskera
hur långt vi är isär.
Markera markera
hur nära vi är.

Bild för andra
och varandra.

Sanning & mening

Kan någon hjälpa mig att se
vem som talar sanning
och vem som ljuger?

Det klarar inte jag.

Hur gör man
för att känna igen dem
för vilka sanningen inte duger?

Trevligt småprat
håller frågor borta.
Ett varmt leende
håller mina frågor korta.

Alla pratar. Ha-ha-ha,
vitsar nu igen.
Jag hatar mina frågor
om meningen.

Tiga

Hennes pappa
och en bekant till familjen
satt fram i bilen.
Där bak satt hon

De körde och körde
och ingen talade.
Skogar och hus passerade.
Hon satt tyst där bak

När de skulle åka
hade mamma
lagt ett äpple
i hennes hand

Framme
vid sjukhuset
kom en vitklädd kvinna
och visade dem in

Den vitklädda
talade med pappa
och ibland
nickade han

Nu hade de åkt
och hon var ensam
och hade fått ett rum.
Huset var tyst

I en vecka
hade hon inte sagt ett ord.
Sakta la hon ett oätet äpple
på sjukhusets nattduksbord

Fjortonårig dotter kommer hem sent på natten och trakasserar föräldrarna

Vakna! Upp med er,
nu vill jag diskutera!
Vad det ska bli av mig
och vad det blev av er, med mera.

Jämt funderar jag på
vad det är för nåt, som jag ska bli.
Det vet ju inte jag och ni är tysta
och nu undrar jag vad tycker ni?

Alla pratar om den nya tekniken
och att man ska utbilda sig för den.
Jag försöker begripa vad dom menar
men vad betyder det egentligen?

En sak i skolan som jag inte hörde
för det var så mycket bråk
men vad är det för skillnad
mellan Basic och andra dator-språk?

Nejmen svara på det
för det är viktigt med data.
En del dom bara leker på timmarna
men jag tycker dom är lata.

Vadå. Sent?
Jag ska väl upp lika tidigt som ni.
Skolan börjar åtta och innan ska jag läsa
för vi har prov i geografi.

Nej, jag tänker inte gå och lägga mig!
Nu vill jag veta det här
och jag tycker faktiskt inte heller
att jag brukar vara till nåt besvär.

Varför har ni inte tagit reda på det här
så jag kan få nåt svar?
Undrar ni aldrig själva om nya tekniken
och den gamla som finns kvar?

Varför har ni helt slutat att fundera,
är det inget som ni är nyfikna på?
Varför har det blivit på det sättet?
Jag fattar inte varför ni är så.

Inget intresserar er längre
och det gör mig mycket besviken.
Det händer ju massor omkring oss.
Jag tänker på mikro-elektroniken.

Jamen jag måste ju ha nån att fråga
så jag vet hur jag ska göra!
På det här har jag tänkt en massa nu
men det blir bara en enda röra!

Och nu säger ni bara att det är sent
och ni orkar inte höra mer.
Ska jag fatta det så då att det inte är
nån idé att försöka prata mer med er?

En annan sak, jag undrar varför inte Saras hund
kunde få bo här hos oss
den där veckan förra året
när dom reste till Borås?

Han äter inte alls så mycket
och smutsar inte ner.
Sara tyckte vi var dumma
och frågar nog inte mig nåt mer.

Då går jag väl till mitt rum då
men jag tänker inte släcka ljuset.
Tänk ibland känner jag att snart
står jag inte ut här i huset!

Ordens förbannelse

– Jamen de förbannade orden
är ju allt vi har!
Hon var hätsk.
Han svarade inte
men tänkte på detta
i flera dar.

– För helvete, jag talar
och du tiger!
Han svarade inte
men såg i en inre syn
hur syndafloden stiger.

– Det är sista gången,
jag ber dig
men jag vet
att du inte svarar!
Och han var tyst,
visste
det är mer än orden,
som förklarar.

Skilsmässa 1

Och hur ska det bli nu då?
Vem av oss
ska falla och falla
i ett djupt
genomskinligt mörker?
Tillsammans med bara ensamheten.
Det är du som kommer att falla
och du har gjort mig blind

Känner du din nästa dig själv?

Det var de där åren
som var så fria
som var så ofria
men nu förstår du mig inte

Då han var så ofri
från sitt förflutna
förklädde han sig.
Förklädnaden såg sig i spegeln
och trodde vad den såg
eller såg vad den trodde

Och det fanns andra
– hans älskade! –
som trodde vad de såg
eller såg vad de trodde

Min vän
detta är lätt att förstå
men svårt att ge ord
och svårt att förstå

Du avbryter mig och ber
mig säga att det är sant
allt du ser.
Att hon är god
den människan som ler.
Annars är dina vänner
kanske inte
dina vänner mer

Och du säger
"svara då"
och jag svarar
"det är värre än så"

Du frågar varför varför
och frågar om jag vet.
Jag blir tyst
törs inte svara
tror att frågan
ska finnas i evighet

Catarinas brasa

– Nu bränner jag upp jorden!
skrek Catarina,
nu ska allting brinna
allt försvinna!
Det är färdigdiskuterat
och de tog slut, orden

Hon flirtar, är desperat,
se hennes charm.
Se hennes ansikte
hennes rörelser
hennes ensamhet.
– Känn vad elden är varm!
Hon är vuxen, är ett barn.
– Vad elden är het!
ropar barnet förskräckt

Nu flyr hon för egna lågor
glömmer allt, glömmer plågor
och problemen får distans.
Nu är hennes stora chans,
glömma allt i eldens hetta

Oskyldiga skriker av fasa
och stryker med
i hennes sista hopp,
den stora brasan.
Offras för hennes hemlighet

Snart ska brinna allting.
Snart ska rinna all tid
mellan utsträckta fingrar.
Ska hon hinna? Ska hon finna
det som gömdes undan?

– Vad ska jag tro på?
har hon alltid undrat

Hon kände inte sorgen,
en bitter sorg.
Hon kände bara hatet.
Hon hade hört så mycket
löftesrikt
och till intet
förpliktigande prat.
Hon visste ingen råd.
Se hennes stordåd

*

Så övergår natten i gryning,
ljuset växer till en ny dag,
och man samlas i små grupper.
– Denna förödelse och brand,
säger då någon stilla,
var av sorgens hand

Men ...

Första gången
hon såg honom
sa han hej.
Andra gången
jag tycker om dej.
Tredje gången
vill du bli min tjej?
Fjärde gången
jag har ångrat mej.

Du kanske bör stå över ett kast

Spring, spring, spring!
Spring efter ingenting.
Stopp, stanna, sluta.
Gå tillbaka en ruta.
Dra ett kort, ta en chans,
försök igen nån annanstans.

Automatik

Skynda dig att le
och ingen ska se
sorgen i dina ögon.

Skynda dig att le
och ingen ska ge
en närgången fråga.

Skynda dig att le
och ingen ska be
att få komma dig närmare.

Finns alltid kvar

Det hade gått femton år
efter skilsmässan
och hennes vänner
säger till varandra
att han hade haft
stort inflytande på henne.

Det stämmer.
Det var han som fick henne
att tappa tron på det goda
och fick henne att börja tro
att världen är galen.
Men det säger hon inte;
hon talar aldrig om honom.

Sanningens minut

Sanningens minut
kan vara ett ögonblick.
Du ser en irriterad åtbörd
eller kyligt ögas blick.

Ett oväntat tonfall
kan dra i sanningens draperi.
Sedan ordens fors och vattenfall
vill dränka sanning som blev fri.

Borta plötsligt vad du trott på
det finns inte mer.
Klarar du fortsätta gå?
Kanske låtsas att du inte ser.

Ljuga hålla skenet kvar
men inget blir som förut.
Fortsätta vakna till dina dar
men det du trodde på är slut.

Pärlor

Hennes pärlande skratt
avväpnar även de klenetrogna.
Hon härskar genom sitt pärlande skratt,
och vi fylls av värme och glädje

Men i hennes ensamhet
faller tårar som pärlor

Hennes pärlande skratt
förlöser inte världen.
Det spärrar in oss i burar vi inte ser,
burar vi sårat förnekar

Styrka

Om någon är i vägen
eller till besvär
försök med ett maskingevär.
Vill du ha handling
och inte prat
använd en granat.
Mot dem som lägger sig i
går det bra med artilleri.
Stark är pansarplåt
säger aldrig förlåt

- - -

Hör hans ord!
Kyligt håller de bort
något helt annat
något som är privat
och som knappt han vet
och som ej får ses

Ska hans ord bli dåd?

Han har byggt en bunker.
Där finns lager av känslor
samt själens öppna sår.
När styrka vinner
blir lättnad korta stunder.
Ingen finns som ser

I hans inre hålls anade
sanningar bakom stängsel.
Där slår dessa odjur
sina hotfulla lovar.
Att rusta sig
är den enda väg han vet

Seminarium 3

Ämnet i dag är "gränsen".
Var den går.
Finns det en gräns
för vad människan förmår?

För det första
finns ingen gräns
för all teknik hon skapar:
Till att fylla tiden,
till att uppta tankarna,
till att avvärja stillheten

Vidare finns ingen gräns
för alla de olika slags system
hon av rädsla bygger.
Det finns ingen gräns
för allt hon drar igång
för att hålla ångesten borta

Det finns ingen gräns
för vad hon kan förneka,
ingen gräns för hur döv
hon kan göra sig
mot en inre röst,
ingen gräns
för raden av argument
för en orättfärdig sak.
Nedåt finns ingen gräns
för det möjliga förfallet,
ingen botten hon kan nå

- - -

En särskild sorts gräns finns,
vilken alltid är nära
och är lätt att överträda.
När den har passerats
finns ej sanning och enkelhet.
Då finns i stället lögn,
tigande, mörker och oklarhet,
och då råder samförstånd
om sådana förhållanden.
I värsta fall alltså
finns ingen gräns
för vad människan förmår

Men, i den stunden
finns heller ingen gräns
för det mod
en ensam människa kan ha,
när hon vet
att nu finns inget annat
än att våga gå emot

Goda odds för dig

Systematik gör mig lugn

Jag måste gruppera
och få något system
i alla dessa rädslor.
Placera in var och en
under lämplig huvudrubrik.
Det måste bli ordning.
De måste – de också –
inordna sig under normal
organisation och statistik.

Tänk på alla faror!

Upp och ner. Du kastas omkring.
Av dina trygga linjer, rutor och murar
ser du ibland ingenting.
– Tänk på alla faror som lurar!

Dröm

Det är nåt okänt du inte kan glömma
och det hemsöker dig på natten.
Du slutar visst aldrig att drömma
att du sjunker i ett djupt mörkt vatten.

Vaknar hjärtat bankar,
fattar snart det var åter denna dröm.
Ligger ett tag med irrande tankar.
Budskap från begravda minnens underström?

Det verkar som om du aldrig ska bli fri
och få ett helt eget liv, just fritt.
Ska det okända nånsin bli förbi?
Får du nånsin ett fredat liv, som är ditt?

Kram

Ångesten kramar mig.
Min enda vän.
Den viskar i mitt öra
jag ska inte lämna dig än

Jag frågar
vad den vill
och den tiger

Den är
tyvärr
allt som blev kvar.
Den är det enda jag har
och den lämnar mig inte än

Rovfågeln (eller ångest om du vill)

Att se den lyckas du ej,
högst skuggan skymtar i ögonvrån.
Sedan grips du hårt och fast av starka klor.

Kanske hör du nu ett barns svaga röst ropa
"kommer jag att klara mej?"
och du undrar var kommer allt ifrån.

– Men det som händer, är inte vad du tror.

En kram från ångesten, nr 910

Släpp mig, släpp mig, låt mig vara!
Ååh, vem är du, låt mig vara, släpp!
Släpp mig då, vem är du? svara!
... Någon är åter i fasans grepp.

Floden nr 2

En man jag kände
grät en hel flod.
Ingen visste vad som hände.
Ingen alls var det som förstod.

Det var en flod,
inte att "fälla en tår".
Nu hade kollapsat allt mod
och dammen brast från många år.

Vad var källan,
var kom allt ifrån?
Detta var en damm som rämnat.
Det var inte en tår i ögonvrån.
Det var en flod
från något han trott
han för länge sedan lämnat.

Han hade byggt
en stor fördämning
och stoppat fruktbart flöde.
Han visade på ytan
en glättig stämning,
men en torrlagd öken
var nära bli hans inre öde.

Ingen

Ingen annan vet
att när du är ensam
så gråter du

En ihärdigt försvarad hemlighet.
Nu är söndag eftermiddag
och du gråter åter nu

Undvik

Vad är upp, vad är ner, vad bör en människa göra?
Stanna upp, det är tid för begrundan.
Rusa på, rusa på, vad är för känsligt att beröra?
Tänk efter, för vad viker du undan?

Livs rätt och möjligheter

Vad är det levandes rättigheter,
vad får det ta sig för?
Gör något av alla fantastiska möjligheter
och skyll inte på olika, konstiga "bör"!

Oron driver dig oron

Vad är det
du försöker nå
och aldrig fått
men ändå
försöker få?

Dina vänner vet
det är något
du alltid jagar.
Din rastlöshet
nätter dagar

Dina kärlekshistorier
har varit många
sällan långa
dig kunde ingen
förstå sig på.
Din själ var
inte här och nu
utan där och då

Sökt försökt försökt

Det är något
du behöver
men aldrig haft.
Du har sökt
men sökt fel.
Bortslösad kraft

Stanna upp!
Blunda blunda
åtminstone en minut
det går det går.
Var lugn lugn.
Du har en chans
men följ ett annat spår

Vänd dig om!
Tveka inte
säg att det är barnet
i dig själv
du tycker om

Innerst, ytterst, ana

Nu har du flytt
till landet ingenstans
där inte känslan
och inte smärtan
ska ha en chans
att komma åt dig

Nu var jag för uppriktig,
förlåt mig.
Jag hade lovat
att vara försiktig,
vår förlovning

Vi kan träffas
och leka och skämta
på ytan av skalet kring själen.
Det är för väl att vi lever än.
För vi lever väl än?

Vet du att sorgen i mitt innersta
inte syns på det yttersta,
i dessa de yttersta dagar?
Dina innersta bevekelsegrunder
syns inte alls
men anar vi närheten av
i sällsynta stunder

Sol

Framför oss i bussen
sitter Madeleine.
Hon är mycket vacker.
Hon har mörkt hår.
Hon har mörka glasögon.
Hon är kanske tjugo år

Ingen får se in
genom hennes mörka glas.
Där finns ögon
som är förgråtna.
Allt är en röra,
några ej förlåtna

Hennes mörka glas
är också mot
en obarmhärtig sol.
Sommarhimmel blå.
Mörkret är lugnare,
det känns bättre då.
Tanken nuddar
där hon vet
finns en pistol

Madeleine! Madeleine!
Se ut!
Det är en barmhärtig sol

Inte du och då; du och nu!

En rykande ruinhög
det enda som dög
passade din karaktär.
Kunde du säga till någon
"jag har dig kär"?

Feghet är gäst hos förstöra.
Vad annars göra?
Bygg inte ljuset för livet.
Lämna allt öde, övergivet.

Vad har format dig?
Hån och övergivenhet.
Vad har format dig? Vem vet?
Samla nu ihop spillrorna du ändå har.
Sätt igång något storstilat i ödmjukhet,
du kan ha lång tid kvar!

Allt finns kvar (det gäller bara att finna)

Du beklagar att inga vittnen finns,
som du kan fråga.
Du vill veta sånt du inte minns,
bakgrunden till din aktuella plåga.

Du behöver vittnen säger du,
nån som kan berätta hur det var.
Men sök närmare, stopp nu,
allt bor i dig, allt finns kvar.

Du har alltså fel. Allt finns kvar,
allt bor i dig någonstans.
Och du undrar förvånad, var?
Var du ska söka, om du har en chans?

Leta

Sluta rusa, sluta spring!
Sluta leta, leta, leta.
Far inte mera blint omkring!
Allt bor i dig, allt du behöver veta.

Det börjar kännas bättre ibland

Saker och ting känns ibland bättre i dessa dagar.
Då och då ser jag färger eller lugnt en ytas struktur.
Följer en förändring bestämda lagar?
Vad händer, vem är jag, hur?

Bro

Hur ska du vara?
Vilken person tror du
att du vill att de ska tro
att du är?
Eller vilken tror du
att de vill att du ska tro
att du är?

Ibland antar du
att du kanske har förstått
vad som kan anses vara bra,
och vad det kan vara som bär

Du söker hjälplöst, men det
är det ingen som ser,
och du ändrar på
rutan där du finns.
Du provar attityder,
men mår rätt så dåligt,
och kan vissa regler,
utan att du minns

Men försök att säga till någon
hur det är.
Kanske blir då det värsta
hur tomt det just då känns
och att de rätta orden saknas.
Men ditt försök kan öppna
en bro till någons hjärta,
någon som har det
som du ungefär

Förstår vi?

Tävlan

Fyra röda brandbilar körde i kapp
En fick motorstopp
så den slapp

Tre brandbilar höll högsta fart
En kraschade mot ett berg
så var det klart

Två brandbilar tävlade mot varann
En körde ner i en ravin
där den försvann

En brandbil nådde ända fram dit elden var
Men det var för sent;
det var bara aska kvar

Nästa dag

En ensam katt
försvann i natt
på Kattegatt

Den satt i en båt
det kom en våg
döden blev våt

Vad gjorde den
dumma katten
på okänt vatten?

Sen blev det dag
vad tänker du?
vad tänker jag?

Katten försvann
kvar är du
du lever nu

Kvar är jag
det kommer en natt
det kommer en dag

Hans utmätta tid

Han ser tillbaka på alla åren som har gått
och tänker på allt han upplevt och allt han fått.
Så hoppas han ödmjukt att resten av hans liv
ska bli ett lika innehållsrikt och givande – tidsfördriv.

Det hade han inte räknat med

Med blixtrande blåljus
och tjutande siren
gick den dagen
planeringsingenjörrens färd
i en särskild sorts bil
som är vit och röd.
Annan trafik vek hjälpsamt undan
för en så viktig transport.

När de bromsat in vid skylten
där det står akut
då var det för sent
då var livet redan slut.
Livet kan bli kort.

Hans hustru sade som det var
och ville alls inte vara elak:
Det här fanns inte i hans planering
den var betydligt mera rak.

Ingenjören Herman Bergman har gått bort
och lämnat oss andra kvar.
Hans planering räckte inte längre
den har nu haft sina dar.

Ingen förstår dig

Rädslan härjar
och du värjer dig.

Varför får du inte vara i fred?

Något skrämmer dig i dag
och det vet du inte.
I hissen är du ensam,
säger till spegeln
"vem är jag?"

På kvällen blir det gräl.

Något skrämmer dig,
något ogripbart,
som fanns för länge sen.
"Vad är det med dig?"
sa din förre vän.

Full kontroll

Hon håller sin ensamhet
på armlängds avstånd bort.
Hon iakttar tills hon vet
vad en människa är för sort

Hon har aldrig längtat
hon har bara varit.
När något blev för svårt
har hon packat en väska
och farit

Tid har ofta
varit lång
och saknad kort.
Någon bjöd henne
en hand
och hon vände sig bort

Nu är tomheten tunn
och önskan
har ingen plats.
Hon irrar
i sitt frusna palats

Söndag kl 11

På väg till farmor.
Vägrafik-krock.

Klockan var mycket.
Bilkaross-krasch.

De hade grälat.
Människo-kross.

Smått och stort

Människan är liten
universum är stort.
Människans bild av universum
är formler på papper
i vanligt format.

Människan är liten
människan är stor.
Hennes bild av atomen
ritar hon på papper
och den är stor
som en hand.

Hon blandar ihop
stort och smått
och sina hugskott
och avstånd till en stjärna.

Ibland tror
hon sig se något,
långt från egna mått.
Kom då ihåg
att hennes uttalanden
är idéer i en hjärna.

Dock har vetenskapen
kommit långt:
Den är så djupt
ned i mikrokosmos
att nu famlar den.
Ganska långt, men:
Universum-modellen
har så bräcklig bas
att snart ramlar den.

Det är en delvis beskrivbar
och delvis begriplig natur.
Men svaren vi finner
leder till nya
och svårare frågor.
Och du räknar med
att det inte finns
någon Gud, eller hur?

Men livet blir svårt
om vi var dag ska tänka
att ansvaret enbart är vårt.
Och var och en har rätt
att fundera på eget sätt:
Hur kommer det sig
att något universum
alls finns till?
Eller, varför
har materien lagar?
Eller, förstår
vi allt vi vill
förstå?

Men. Hur är dina dagar?
Är de svåra? I så fall,
gå inte under av deras plågor!
Se en stjärnhimmel
och få perspektiv!
Se en soluppgång.
Se en humla. Se ett träd.
Låt inte futtigheter bestämma.
Du ingår i något större,
du är med i det ofattbara
– ofattbara – alltet
och dess liv.

Fru Alms underliga vana

Fru Alm tar bussen in till stan
och går på konditori.
Där sitter hon i trettiofem minuter.
I trettiofem minuter är hon fri.

Så enkelt allt är

Till sist ändå
har vi förstått alltihop.
En yttlig liknelse, låt oss
säga att atomen snurrar

Så skönt att vi begriper.
Se hur fint alla bitar
faller på plats.
Allt beskrivs av matematik,
och teorin är enig
med observationerna

Det var enkelt, löjligt,
så lätt att genomskåda.
För människan är
allting möjligt, och
från scenen görs nu tecknet,
och alla hurrar

Nu vinkar en i hopen,
han vill tala, hör han ropar.
Men ingen lyssnar.
Och ingen hör,
för alla hjul som snurrar

Någon pekar mot horisonten
och nämner ordet mörker.
Men vägra se och inse
men ännu mera övermod.
Strävan, åter strävan,
mera redskap, redskap!

Och den Allsmäktige
ser läget på jorden.
Han räknar alla morden.
Hybris, galenskap

Betraktelse

Nere i jorden lever daggmasken.
Två meter från den
på en parkbänk sitter du.

Du har ögon. Du kan se träd, stenar,
horisont, människors verk
och mycket mer.
Du kan nämna mått och former.

Kanske kan daggmasken skilja ljus från mörker
och kanske vet den varifrån ljuset kommer.
Jag vet inte så noga.
En sak är jag dock säker på:
Den kan inte föreställa sig din värld.

Tänk dig nu något som har intelligens
och förmågor långt över dina,
ungefär som att du har intelligens
och förmågor långt över daggmaskens.
Tänk dig också att detta något har sinnen
som är annorlunda än dina.

Går det att avvisa möjligheten av ett sådant något?
Om inte, visst måste slutsatsen bli att detta något
kanske är i en värld, vilken du inte kan föreställa dig?

En sådan okänd värld kan finnas alldeles intill dig.
Tänk på att din vanliga värld,
som daggmasken inte kan föreställa sig,
omger daggmasken.

Är den här tanken lätt att vifta bort?

Fått nog

En ensam hund
som varit försvunnen
är ännu inte återfunnen

Ingen visste var han var.
När han försvann
hade han lämnat kopplet kvar.
Han hade lämnat en lapp
"kommer om en stund".
Tänk vad han kunde,
denna annars pålitliga hund

Man sa till varann:
"Undrar varför han försvann?
Kanske han tror
man kan göra som man vill."
Irritationen var stor.
Han hade lämnat kojans
utan saklig grund
denna obetänksamma hund

Han hade sprungit långt,
var nu på andra sidan skogen.
Han var inte längre trogen

Han tänkte på än det ena
än det andra.
Vad skönt det var
att bara vandra vandra.
Här fanns ingen
som kunde klandra

Den första natten
sov han inte en blund.
Han satt i skogen och tittade,
en rädd och ensam liten hund

"Av synliga eller osynliga band
har jag fått nog",
ansåg hunden.
Och från den stunden
var han inte längre bunden

Skenvärld

Tåget går längs ett spår.
Det vet var det får köra
– och var det inte får.
Det vet vad det får göra;
när det ser rätt signal
har det inget val.
Att ha ett särskilt spår
är tågets villkor

Vad som finns
vid sidan om
långt där borta
kan tåget inte veta.
Tåget kan inte
ge sig iväg och leta.
Någon har bestämt
vad tåget får veta

Med glädje
känner tåget igen en bana,
en bekant gammal färdväg.
Den leder till kända mål
och är en tryggad vana

Det sägs ibland
att tåget kör på eget spår.
Men den saken är klar
att tåget ej förstår
att det kör
på någon annans spår.
Det räknar sina år
och vet med tiden
allt mer om spår

Vinternatt i Storskogen

Vintrigt nattlandskap
långt från alla hus
och vägar

I en glänta i Storskogen
står älgen Hugo.
Han ser mot stjärnhimlen
och bugar vördsamt

Älgen Hugo står mitt i skogen
under en nattlig stjärnhimmel.
Vintergatans ljusa stjärnmoln
är hans intresse

Han bugar åter för sig själv